

a 8) jsou nezákonné, nemá pravdu a námitka nezákonnosti je bezdůvodná.

Po stránce skutkové stížnost nevznáší žádných námitek proti zjištění žal. úřadu, že autobus st-lčín nestál v kritické době na místě jí podle § 8 cit. vyhlášky vykázaném. Zůstává tedy výrok, že se dopustila přestupku § 8 této vyhlášky, stížností nedotčen. Poněvadž však nař. rozhodnutím byl st-lce uložen trest za oba přestupky kumulativně a nař. rozhodnutí jest pokud jde o přestupek § 22 živn. ř. podstatně vadné, nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss v celém rozsahu.

Č. 11.553.

Živnostenské právo: »Zvláštní způsobilostí« ve smyslu § 23 a) živn. ř. nelze rozuměti všeobecné podmínky pro nastoupení živnosti a tedy také ne právní způsobilost, t. j. způsobilost býti subjektem živnostenských práv.

(Nález ze dne 20. listopadu 1934 č. 21315.)

V ě c: Gremium elektrotechniků v P. (adv. Dr. Vladimír Procházka z Prahy) proti ministerstvu obchodu o přípustnost opravného prostředku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem z 5. dubna 1931 udělil zem. úřad v Praze Otavskému elektrárenskému svazu, spol. s r. o. v Písku, na základě § 1 min. nař. č. 41/1883 ř. z. a § 142 živn. ř. koncesi pro živnost elektrotechnickou se stanovištěm v Písku, Nádražní třída č. 27 s oprávněním zařizovati veškerá zařízení pouze pro rozvádění elektrického proudu k účelům osvětlování, přenášení síly a jiného živnostenského nebo domácího užívání elektrické energie, při čemž nesmí přesahovati napětí 400 V proudu střídavého a 600 V proudu stejnosměrného, jakož i s oprávněním instalovati elektrické motory do výkonu 30 KW.

Proti tomuto výměru podalo stěžující si gremium odvolání, ve kterém shodně s námitkou v předběžném řízení vznesenou namítalo, že Otavský elektrárenský svaz jest podnikem všeužitečným ve smyslu zák. č. 438/1919 Sb. a jako takový nezpůsobilým subjektem k nabytí koncese elektroinstalační po rozumu min. nař. č. 41/1883 ř. z., kromě toho pak že na okrese píseckém jest 19 koncesí elektrotechnických, které živoří.

Výměrem z 11. ledna 1932 odmítl zem. úřad odvolání gremia podle § 78 odst. 1 vl. nař. č. 8/1928 Sb. jako nepřípustné, ježto obsahově se netýká žádné z případností uvedených v § 116 a) živn. ř., a současně poznamenal, že min. obchodu s hlediska § 146 odst. 4 živn. ř. nenalezlo důvodu, proč by na nař. rozhodnutí mělo něco měniti, ježto zákon porušen nebyl.

Výměrem z 14. května 1932 nevyhovělo min. obchodu dalšímu odvolání z důvodu výměru zem. úřadu a k vývodům odvolání poznamenalo toto: Ustanovení § 116 a) odst. 1 živn. ř. nutno chápati ve spojení s předpisem § 23 a) živn. ř., takže živnostenskému společenstvu nepří-

sluší odvolací právo, pakliže ve svém původním dobrém zdání nevzneslo námitek proti předloženému průkazu způsobilosti a své odvolání též na tomto odporu nezakládá.

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nejprve nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že jím byl neprávem potvrzen výměr zem. úřadu, jímž bylo odvolání stěžujícího si gremia odmítnuto pro nepřípustnost. Gremium prý podalo závčas vyjádření po rozumu § 23 a) živn. ř., ve kterém namítalo, že Otavský elektrárenský svaz není způsobilým subjektem pro nabytí elektrotechnické koncese, a že proto odpírá gremium tomuto svazu právo na průkaz podle min. nař. č. 41/1883 ř. z. K podání průkazu způsobilosti jest prý třeba nejen průkazu učební a pracovní doby, případně předepsaného zaměstnání v určité živnosti, nýbrž i výkazu o základních náležitostech uchazeče o živnostenské oprávnění. Není-li této způsobilosti k nabytí živnostenského oprávnění, nelze uznati, že by průkaz způsobilosti byl úplně podán. Určité právní útvary, na př. živn. společenstva a také všeužitečné podniky elektrárenské, nemají prý způsobilosti k nabytí živn. oprávnění, i když mají náměstka s průkazem způsobilosti. Společenstvo prý má právo se vyjádřiti o všech okolnostech pro způsobilost žadatelovu v úvahu padajících. Není-li dbáno jeho vyjádření, i když se týká jen právní nezpůsobilosti uchazečovy, náleží mu odvolací právo podle ustanovení § 116 a) a § 23 a) živn. řádu.

Nss nedal této námitce za pravdu.

Předmětem sporu jest jediná otázka, žal. úřadem řešená, totiž zda stěžující si gremium bylo oprávněno podati odvolání proti výměru zem. úřadu z 5. února 1931, kterým byla Otavskému elektrárenskému svazu udělena koncese elektrotechnická. Jiných otázek se nař. rozhodnutí nedotýká, musel proto nss se omeziti na přezkoumání zákonitosti tohoto výroku.

Žal. úřad, převzav odůvodnění výměru prvé stolice, odmítl odvolání stěžujícího si gremia jako nepřípustné z toho důvodu, že se obsahově netýká žádné z případností, uvedených v § 116 a) živn. ř.

Právním základem sporu jest tedy ustanovení § 116 a) živn. ř. V ustanovení tomto vypočítává zákon způsobem taxativním případy, ve kterých přísluší živn. společenstvu právo odvolati se z rozhodnutí živn. úřadu. Pro případ, jenž jest předmětem sporu, padá v úvahu ustanovení bodu 1. tohoto paragrafu. Podle tohoto ustanovení náleží živn. společenstvu právo odvolací při vydání živn. listu pro živnost řemeslnou nebo při udělení koncese pro živnost koncesovanou, jestliže společenstvo podle předpisu §§ 14 a) a 23 a) podalo závčas dobrozdání a rozhodnutí živn. úřadu nedopadlo ve smyslu tohoto dobrozdání. V daném případě jde o živnost koncesovanou a mělo tedy společenstvo podati dobrozdání po rozumu § 23 a) živn. ř. Podle tohoto ustanovení má živn. úřad před udělením koncesované živnosti, k jejímuž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilost (§ 23 odst. 1 a 3), příslušnému společenstvu dáti příležitost během 3 neděl u úřadu nahlédnouti do dokladů předložených stranou k průkazu způsobilosti. Během této lhůty jest společenstvu volno podati dobrozdání o předloženém průkazu způsobilosti.

Mluvě o zvláštní způsobilosti k nastoupení koncesované živnosti dovolává se tu zákon ustanovení § 23 odst. 1 a 3. V úvahu zde padá jen odst. 1 tohoto paragrafu. Podle tohoto ustanovení pak se vyhledává

k nastoupení koncesovaných živností vedle podmínek předepsaných pro nastoupení všech živností (§§ 2 až 10) ještě spolehlivost a u určitých z živností, v § 15 živn. ř. uvedených, k nimž náleží i živnost elektrotechnická, zvláštní způsobilost. Jakým způsobem tato zvláštní způsobilost má být prokázána, stanoví, není-li již v zákoně nic obsaženo, ministr obchodu ve srozumění s ministrem vnitra a kultu a vyučování, a podle právního stavu nyní platného vlada cestou nařizovací. Rozeznává tu tedy zákon jednak všeobecné podmínky pro nastoupení živnosti, o nichž jednají §§ 2—10, jednak zvláštní způsobilost, která bude stanovena cestou nařizovací. Z toho plyne, že zvláštní způsobilostí nelze rozuměti všeobecné podmínky pro nastoupení živnosti a tedy také ne jmenovitě právní způsobilost, to jest způsobilost býti subjektem práv živnostenských.

V odvolání k žal. úřadu omezilo stěžující si společenstvo své námitky na výtku, že se Otavskému elektrárenskému svazu nedostává právní způsobilosti k nabytí koncese elektrotechnické, a opomenulo zabývatí se zvláštní způsobilostí podle § 23 a) příp. § 23 odst. 1 živn. ř., která jediné zakládá právo společenstva podati odvolání proti udělení koncese. Právem proto potvrdil žal. úřad výměr úřadu I. stolice, podle něhož odvolání se netýkalo žádné z případností uvedených v § 116 a) živn. ř.

Neprávem se dovolává stížnost pro svůj názor nálezů ss-u Budw. 4015/1888, 5486/1890 a 8758/1895, neboť tyto nálezy byly vydány za platnosti novely živn. řádu z 15. března 1883 č. 39 ř. z., která neobsahovala zvláštního ustanovení o odvolacím právu společenstva, jak to činí novela z 5. února 1907 č. 26 ř. z., jednak se dva z těchto nálezů týkají rozsahu živn. oprávnění, v daném případě však o rozsah živn. oprávnění vůbec nejde.

Č. 11.554.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: I. Přechod úředníka zastupitelského okresu do služby státní — věta jako u Boh. A 10603/33. — II. Může ministerstvo vnitra, vyřizujíc odvolání býv. úředníka zastupitelského okresu proti úpravě jeho požitků při přechodu do státní služby ve smyslu § 10 odst. 1 věta 2 org. zák., přiznati odvolateli (na podkladě § 151 odst. 7 plat. zák.) požitky nižší, než jak mu je přiznal zemský úřad?

(Nález ze dne 20. listopadu 1934 č. 21.768.)

Prejudikatura: ad I. srv. Boh. A 10603/33, 11530/34, 11547/34 a j.

Věc: Josef V. v S. (adv. Dr. Vladimír Říha z Prahy) proti ministerstvu vnitra o úpravu služebních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud vyslovalo, že st-li příslušejí požitky nižší, než jak byly přiznány výměrem zemského úřadu v Praze ze dne 30. června 1930 č. j. 13991 pres., zrušuje se pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.